

возможностями, определен порядок их комплектования и специфика учебно-коррекционной работы. Раскрыта организация учебно-воспитательного процесса, который осуществляется на принципах дифференцированного подхода с учетом потребностей, интересов, возможностей каждого ученика, уважения к его личности, отношение к нему как к сознательному, равноправному субъекту учебно-воспитательного взаимодействия с учителем, родителями и одноклассниками, определены условия успешности инклюзивного обучения.

Ключевые слова: образовательная интеграция, инклюзия, интегрированная форма обучения, дифференцированные классы, дети с особенностями интеллектуального развития, учитель инклюзии, учитель дефектолог, ассистент учителя.

Bondar Vitalii, Zolotoverh Vladlena. Differentiated education of schoolboy with intellectual development in integrated classes as a condition for equal access to quality education.

The article presents and describes a qualitatively new model of educational integration of children with peculiarities of intellectual development, which is based on the idea of creating a differentiated classes for children with different cognitive abilities at secondary schools, the order of their acquisition and the specifics of teaching and correction work. The organization of educational process is carried out, based on the principles of a differentiated approach, taking into account the needs, interests, opportunities of each student, respect for his personality, the attitude towards him as a conscious, equal subject of educational and educational interaction with the teacher, parents and peers, and the conditions for the success of inclusive education were determined.

Keywords: educational integration, inclusion, integrated form of education, differentiated classes, children with peculiarities of intellectual development, teacher of inclusion, teacher defectologist, teacher assistant.

УДК 371.212.7

Бернацька О. В.

СТРАТЕГІЇ НАВЧАННЯ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНЬОГО УЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ

Стаття розкриває ключові аспекти проблеми застосування навчальних стратегій формування іншомовної компетенції при підготовці майбутнього учителя початкової школи та іноземної мови. Особлива увага приділяється визначенню ключових понять цього дослідження: навчальна стратегія, лінгводидактична стратегія, стратегічна компетенція, комунікативна стратегія. Дії в межах стратегій навчання та викладання називають тактиками.

В ході дослідження визначено такі ключові навчальні комунікативні стратегії формування іншомовної компетентності майбутнього учителя початкової школи: продуктивні стратегії (усне монологічне мовлення: гра-драматизація, декламація віршованого матеріалу; писемне мовлення: випуск газет, Коміксів, абетка лексика педагога); рецептивні стратегії (аудіювання, читання матеріалу казок); інтерактивні стратегії (усне ситуаційне діалогічне мовлення, моделювання ситуацій, рольова гра, ділова гра (професійна), театральна постановка); посередницькі стратегії (усний та письмовий переклад, переказ, написання есе).

Ключові слова: стратегії навчання, іншомовна мовленнєва компетентність, застосування навчальних стратегій, майбутній учитель, іноземна мова.

Зміни, які відбуваються в галузі підготовки майбутнього учителя початкової школи та іноземної мови, вимагають вдосконалення їх іншомовної мовленнєвої компетентності та відповідної методичної підготовки, що передбачає вміння навчати іноземної мови з застосуванням сучасних навчальних стратегій.

В змісті Концепції “Нова Українська школа” визначено необхідність розуміння учнем власної навчальної стратегії, задача учителя навчити учнів обирати найбільш оптимальну навчальну стратегію опанування іншомовного матеріалу. Правильно обрані навчальні стратегії зроблять процес формування іншомовної мовленнєвої компетентності молодших школярів більш ефективним і водночас цікавим. Щоб досягнути цієї мети перед майбутнім учителем іноземної мови у початковій школі постає завдання визначити власні навчальні стратегії, які є найбільш ефективними в процесі формування іншомовної мовленнєвої компетентності і визначитись зі стратегіями іншомовної підготовки молодших школярів.

Майстерність сучасного учителя початкової школи полягатиме у розумінні вікових та психологічних особливостей розвитку молодших школярів при виборі форм застосування типових навчальних стратегій, аналізі найбільш ефективних стратегій навчання іноземної мови та відборі

стратегій формування іншомовної компетентності, визначення форм та методів їх застосування, оновленні змісту навчального іншомовного матеріалу та засобів наочності.

Навчання іноземної мови у школі починається з першого класу, саме в цей період закладаються основи іншомовної підготовки, що є необхідними для подальшого розвитку та удосконалення іншомовної мовленнєвої та мовної компетентності учнів, а визначення стратегій навчання допоможе удосконалити процес вивчення та навчання іноземної мови. Тому, проблема визначення та опанування навчальних стратегій при вивченні і навчанні іноземної мови є актуальною і потребує ретельного дослідження.

Мета статті полягає у визначанні змісту понять навчальна стратегія, стратегічна компетенція, комунікативна стратегія у вітчизняній та зарубіжній літературі. На основі аналізу наукових джерел та практичного досвіду іншомовної підготовки майбутніх учителів початкової школи та іноземної мови визначити види, структуру та зміст найбільш ефективних стратегій навчання і вивчення іноземної мови.

Поняття “стратегія” досліджувалось в різних наукових галузях: у дидактиці і філософії, лінгводидактиці і педагогічній сфері, тому, існує багато різних визначень. Перш за все, виникає проблема визначення поняття “навчальна стратегія”, “стратегії навчання”, “стратегічна компетенція” в зарубіжних та вітчизняних наукових роботах. Науковці по різному визначають ці поняття та їх зміст, але вивченням навчальних стратегій переважно займались зарубіжні автори: Eggen, Kauchak, Haston, Bandura, R. Oxford, J. Green, S. Leki.

Дж. Нісбет виокремлює основні стратегії: стратегія запам’ятовування, розуміння, продукування мовних одиниць та тексту і стратегії підтримки (дидактична гра, змагання, які впливають на мотивацію). Р. Оксфорд, Дж. Рубін поділяють стратегії на безпосередні (запам’ятовування, когнітивні, компенсаторні) і опосередковані (пов’язані зі створенням емоцій, мотивації).

У вітчизняних дослідженнях “навчальна стратегія розглядається як організована, цілеспрямована і регульована послідовність визначених дій, які виконують учні під час навчальної діяльності, для того, щоб навчання стало легшим, більш швидким та ефективним. Комунікативна стратегія – це усвідомлена лінія комунікативної поведінки у конкретній ситуації спілкування, яка використовується для забезпечення спілкування з іншими людьми та подолання труднощів, викликаних недостатністю мовного і соціального досвіду спілкування іноземною мовою” [1, с. 445]. Дії в межах стратегії називають тактиками.

Сучасні прямі і непрямі навчальні стратегії оволодіння мовами вивчали: О. Б. Бігич, Н. Ф. Бориско, О. Крюкова, Н. І. Тонконог, R. Oxford, J. Green, S. Leki.

Прямі навчальні стратегії мають такі компоненти: оволодіння мовними компетентностями (лексика, граматики, фонетика), оволодіння мовленнєвими компетентностями (говоріння, читання, письмо, аудіювання) з відповідними стратегіями запам’ятовування та когнітивними стратегіями. Стратегії запам’ятовування іншомовного лексичного матеріалу як засіб формування іншомовної компетентності включають такі види діяльності: створення семантичних карт, схем словотворення, групування матеріалу за тематикою, використання фізичних реакцій, групування лексичних одиниць за алфавітом, віршування та римування лексичного матеріалу, використання мелодизації та ритмізації матеріалу, інтерактивних та образних асоціацій. Когнітивні стратегії навчання іншомовного говоріння передбачають: відбір лексичного та відповідного граматичного матеріалу, складення плану висловлювання, підготовка реплік діалогу, формування тез висловлювання.

Непрямі навчальні стратегії та комунікативні стратегії мають спільні складові: соціальні стратегії, афективні стратегії, метакогнітивні стратегії. Метакогнітивні стратегії включають самоконтроль та самооцінку, планування, керування процесом навчання. Задорожна І. приділяє особливу увагу таким метакогнітивним стратегіям формування комунікативної компетентності, як самокорекція і самоконтроль, можливість вибору змісту навчання, усвідомлення цілей навчання та кінцевого результату, розуміння шляхів досягнення визначених цілей [3, с. 9].

Мета навчання іноземної мови полягає у формуванні комунікативної компетентності. Хоча поняття “стратегічна компетентність” є складовою іншомовної комунікативної компетентності разом з лінгвістичною, соціолінгвістичною, соціокультурною, соціальною і дискурсивною, в науковій літературі воно має різні визначення.

Стратегічна компетентність – здатність ефективно брати участь в іншомовній комунікації, обираючи для цього правильну стратегію дискурсу, а також адекватну стратегію для підвищення

ефективності комунікації [2, с. 91]. “Стратегічна компетентність розглядається як здатність компенсувати у процесі спілкування недостатність знання мови, а також мовленнєвого і соціального досвіду спілкування іноземною мовою (Є. Г. Азимов, А. Н. Щукін). Стратегічна компетентність передбачає наявність знань вербальних і невербальних засобів компенсації у спілкуванні прогалін у володінні іноземної мови, знань про словотворення, граматичні форми тощо, які сприяють використанню обґрунтованої здогадки, моделей мовленнєвої поведінки та набору мовленнєвих дій для досягнення комунікативної задачі” [1, с. 444]. О. Б. Бігіч, Н. Ф. Бориско в структурі стратегічної компетентності наводять такі компоненти: знання власних індивідуальних психологічних особливостей, знання навчальних стратегій, знання комунікативних стратегій.

Н. І. Тонконог розробила модель формування індивідуальної стратегії освітньо-професійної діяльності майбутніх учителів іноземної мови, її модель складається з трьох блоків: цільового, змістоутворювального, критеріально-оцінювального. Вона визначила, що формування індивідуальної стратегії освітньо-професійної діяльності майбутнього учителя іноземної мови – це вироблення у майбутнього учителя іноземної мови здатності: самостійно керувати процесом навчання, ставити конкретні цілі на кожному навчальному етапі, виявляти позитивні результати і недоліки навчання. Характерні ознаки індивідуальної стратегії майбутнього учителя іноземної мови: соціальна, індивідуальна, оцінно-рефлексивна, професійно-педагогічна, лінгводидактична, креативно-практична ознака [7].

Етапи формування індивідуальних стратегій освітньо-професійної діяльності майбутнього вчителя іноземної мови:

- ціннісно-цільовий етап при застосування методу проєктів, кейсового методу);
- креативно-компетентнісний етап формується через застосування моделювання професійної діяльності, інтерактивних семінарів, круглих столів, дискусій, рольових ігор, ігрових ситуацій, ділових ігор, метода пошуку індивідуальної стратегії. Пропонується обрати для самостійної роботи студентів з іноземної мови когнітивні, метакогнітивні стратегії або стратегії запам’ятовування, організаційні стратегії, особистісно орієнтовані стратегії;
- рефлексивно-практичний етап із застосуванням методу незакінченого речення, методу “карта пам’яті”, метод “дерево емоцій” [7].

Аналіз адаптивних стратегій полікультурної дискурсивної особистості в англomовному комунікативному просторі вивчав М. В. Котов, він виділяє кооперативну та некооперативну стратегії і визначає п’ять видів тактик реалізації стратегій. Кооперативна стратегія – це координація зусиль комунікантів через тактики зближення, навчання, позитивного ставлення [3, с. 6].

Сутність поняття стратегічної компетенції у змісті професійної підготовки вчителя іноземної мови як важливого чинника успішної реалізації загальноєвропейських рекомендацій з мовної освіти розглядала О. Є. Мисечко. Вона визначила види комунікативних і навчальних стратегій.

Види комунікативних стратегій:

- продуктивні стратегії (усне і письмове монологічне мовлення);
- рецептивні стратегії (аудіювання, читання);
- інтерактивні стратегії (усне і письмове діалогічне мовлення);
- посередницькі стратегії (усний та письмовий переклад, переказ та етапи діяльності і планування, виконання, оцінювання, корекції) [6, с. 176].

Таким чином, перед учителем іноземної мови стоїть завдання допомогти учням оволодіти комунікативними стратегіями, які дають змогу успішно здійснювати всі види комунікативної мовленнєвої діяльності: сприймання (рецептивні стратегії), продукування (продуктивні стратегії), інтеракція (інтерактивні стратегії), медіація (посередницькі стратегії) [6].

Зарубіжні науковці пропонують приклади навчальних стратегій формування іншомовної компетентності учнів, які є більш практично спрямованими на навчальний процес з іноземної мови: wait time, Multisensory instruction, Modelling, Graphic organizers, One-on-One and small group instructions. Розглянемо їх характерні риси:

1. Дати час на роздум. Має бути пауза після запитання учителя, ця стратегія допоможе залучити всіх учнів до участі у навчанні і тих, хто мислить повільно, більше часу на роздум допоможе уникнути першої спонтанної відповіді.

2. Мультисенсорна інструкція до виконання навчальної дії – це шлях залучення декількох органів чуття. Учитель допоможе учням вивчити матеріал через дотик, рух, органи зору та слуху.

Навчання іншомовного читання та письма, подолання труднощів іншомовного читання буде легшим при застосування багатосенсорної стратегії (ліплення, малювання букв, рухи). Можливість рухатись допоможе учням з гіперактивністю спалити зайву енергію, зосередитись і отримати нову інформацію.

3. Моделювання як стратегія має переваги для всіх учнів, більшість з яких не вчать через просте пояснення. Модель відпрацювання навички з іноземної мови діє за алгоритмом: I do, We do, You do. Науковці Іген і Кучек (Eggen, Kauchak) вважали, що моделювання – це інструкційна стратегія, в якій учитель демонструє нову концепцію чи підхід до вивчення і учні вчать спостерігаючи. За думкою Хастона, коли учитель демонструє певний зміст для учня – він моделює. Моделювання включає всіх у процес набуття знань і навичок та заохочує учнів до навчання.

4. Графічні моделі – інструменти візуалізації та наочності, які демонструють матеріал та зв'язок між ним, забезпечують підтримку навчання іноземної мови за допомогою карт, схем, граматичних таблиць, флеш-карт, діаграм, семантичних карт.

Хоча навчальні і комунікативні стратегії чітко не розмежовуються і не існує однозначного тлумачення навчальної стратегії та навчальної стратегічної компетентності в науковій літературі, не розроблено єдиної класифікації навчальних стратегій, питання ці є надзвичайно актуальними, і успішне визначення навчальних стратегій має суттєве значення в процесі формування іншомовної комунікативної компетентності учнів.

Кучерук О. А. наголошує на тому, що формування комунікативної компетентності учнів можливо за умови застосування у навчальному процесі комунікативних методів, а саме: рольової гри, кейс-методу, комунікативних тренінгів, моделювання ситуативної мовленнєвої взаємодії. Вимоги до їх застосування: ситуативність, урахування когнітивно-навчального стилю учня, інтерактивність навчання, сучасні засоби навчання [5, с. 7].

Таким чином, рівень успішності застосування стратегій формування іншомовної компетентності залежить від таких факторів:

- врахування вікових психофізіологічних особливостей розвитку учнів для визначення змісту навчання;

- навчальний матеріал, що занурює особистість в атмосферу іншомовної комунікації, цікаві матеріали казок іноземною мовою та віршований матеріал мають складати основу навчального змісту;

- інтерактивні форми та методи навчання, використання ігрового методу (рольових ігор, гри-драматизації, дидактичної гри) як провідного;

- сучасні засоби навчання іноземної мови, всі засоби наочності, що створюють атмосферу комунікації невимушеною, природною, наближеною до інтересів учнів.

Запорукою формування комунікативної компетентності є створення такої атмосфери, яка б сприяла позитивному спілкуванню, стимулювала мовленнєву діяльність учнів, на основі залучення учнів до таких форм роботи: навчального діалогу, інсценування, словесної творчості, рольової гри, творчого переказу, пошукової роботи з різними джерелами інформації.

Аналіз педагогічного досвіду з питань застосування навчальних стратегій на уроках іноземної мови показав, що ця тема більше вивчена зарубіжними науковцями, особливо в аспекті іншомовної підготовки дітей та молодших школярів. Питання підготовки майбутнього учителя іноземної мови в початковій школі до визначення стратегій навчання іноземної мови викликає інтерес у сучасних вітчизняних науковців.

Таким чином, вивчені теоретичні основи формування стратегічної компетенції допомогли нам визначити ключові стратегії іншомовної підготовки майбутнього учителя іноземної мови. Серед продуктивних видів та інтерактивних видів прямих навчальних стратегій формування іншомовної компетентності майбутнього учителя іноземної мови початкової школи ми виокремили такі: ділова гра (урок-презентація і пояснення граматичного матеріалу), сюжетно-рольова гра, моделювання ситуацій мовленнєвої діяльності, декламація віршованого матеріалу (римованого матеріалу, скоромовок), гра-драматизація (постановка казок: Little Red Riding Hood, Fly-Chatterer, Winnie-The-Pooh, The Three Little Piglets), ляльковий театр, інсценування уривків казок, мюзікл за казковим сюжетом, створення і презентація коміксів (за матеріалами англомовних казок Peter Pan, Gulliver Travel), розробка абетки педагогічної лексики, написання есе про використання стратегій навчання іноземної мови в початковій школі, заповнення анкети, випуск англомовної газети (Easter Tale, Creative Thinking). Опанування різних навчальних стратегій

сприятиме успішному формуванню іншомовної компетентності майбутнього учителя початкової школи, здатного не тільки навчати іноземної мови, а і допомогти учням правильно обрати власні навчальні стратегії вивчення іншомовного матеріалу.

Використана література :

1. Бігіч О. Б., Бориско Н. Ф., Борецька Г. Е. Методика навчання іноземних мов і культур: теорія і практика : підручник для студентів класичних, педагогічних і лінгвістичних університетів. Київ : Ленвіт, 2013. 590 с.
2. Гальскова Н. Д. Современная методика обучения иностранным языкам. Москва : "АРКТИ", 2004. 98 с.
3. Задорожна І. Психолого-педагогічні чинники організації самостійної роботи студентів з оволодіння іншомовною комунікативною компетентністю. *Теоретичні аспекти формування іншомовної комунікативної компетентності*. Наукові записки. Серія: педагогіка. 2016. № 4. С. 6-12.
4. Котов М. В. Адаптивні стратегії полікультурної дискурсивної особистості в англomовному комунікативному просторі : автореф. дис. ... канд. філ. наук. Харків, 2014. 23 с.
5. Кучерук О. А. Лінгводидактичні засади формування комунікативної компетентності учнів основної школи. *Вісник Прикарпатського університету (Серія: Педагогіка)*. 2013. Випуск XIX. С. 184-189.
6. Мисечко О. Є. Поняття стратегічної компетенції у змісті сучасної професійної підготовки вчителя іноземної мови у ВНЗ. *Вісник Житомирського державного університету імені Івана Франка*. 2004. Випуск 19. С. 174-178.
7. Тонконог Наталія Юріївна. Формування індивідуальної стратегії освітньо-професійної діяльності у майбутніх учителів іноземної мови : автореф. дис. канд. пед. наук. Переяслав-Хмельницький, 2018. 22 с.

References :

1. Bihich O. B., Borysko N. F., Boretska H. E. Metodyka navchannia inozemnykh mov i kultur: teoriia i praktyka : pidruchnyk dlia studentiv klasychnykh, pedahohichnykh i linhvistychnykh universytetiv. Kyiv : Lenvit, 2013. 590 s.
2. Galskova N. D. Sovremennaya metodika obucheniya inostrannym yazykam. Moskva : "ARKTI", 2004. 98 s
3. Zadorozhna I. Psykholoho-pedahohichni chynnyky orhanizatsii samostiinoi roboty studentiv z ovolodinnia inshomovnoiu komunikatyvnoiu kompetentnistiu. Teoretychni aspekty formuvannia inshomovnoi komunikatyvnoi kompetentnosti. Naukovi zapysky. Serii: pedahohika. 2016. № 4. S. 6-12.
4. Kotov M. V. Adaptivni stratehii polikulturnoi dyskursyvnoi osobystosti v anhlomovnomu komunikatyvnomu prostori : avtoref. dys. ... kand. fil. nauk. Kharkiv, 2014. 23 s.
5. Kucheruk O. A. Linhvodydaktychni zasady formuvannia komunikatyvnoi kompetentnosti uchniv osnovnoi shkoly. Visnyk Prykarpatskoho universytetu (Serii: Pedahohika). 2013. Vypusk KhIKh. S. 184-189.
6. Mysechko O. Ye. Poniattia stratehichnoi kompetentsii u zmisty suchasnoi profesiinoi pidhotovky vchytelia inozemnoi movy u VNZ. Visnyk Zhytomyrskoho derzhavnoho universytetu imeni Ivana Franka. 2004. Vypusk 19. S. 174-178.
7. Tonkonoh Nataliia Yuriivna. Formuvannia indyvidualnoi stratehii osvitno-profesiinoi diialnosti u maibutnykh uchyteliv inozemnoi movy : avtoref. dys. kand. ped. nauk. Pereriaslav-Khmelytskyi, 2018. 22 s.

Бернацька О. В. Стратегии обучения как средство формирования иноязычной компетентности будущего учителя начальной школы.

Статья раскрывает ключевые аспекты проблемы применения обучающих стратегий формирования иноязычной компетентности при подготовке будущего учителя начальной школы и иностранного языка. Особенное внимание уделяется определению ключевых понятий этого исследования: учебная стратегия, лингводидактическая стратегия, стратегическая компетентность, коммуникативная стратегия. Действия в пределах стратегий обучения и преподавания называют тактиками.

В ходе исследования определены такие ключевые учебные коммуникативные стратегии формирования иноязычной компетентности будущего учителя начальной школы: производительные стратегии (устная монологическая речь: игра-драматизация, декламация стихотворного материала; письменное вещание: выпуск газет, комиксов, азбука лексики педагога); рецептивные стратегии (аудирование, чтение материала сказок); интерактивные стратегии (устное ситуационное диалогическое вещание, моделирование ситуаций, ролевая игра, деловая игра (профессиональная), театральная постановка); посреднические стратегии (устный и письменный перевод, перевод, написание эссе).

Ключевые слова: стратегии обучения, иноязычная речевая компетентность, применение обучающих стратегий, будущий учитель, иностранный язык.

Bernatska Olena. Teaching strategies as a means of forming the foreign language competence of the future teacher of primary school.

The article deals with the key problem of application of teaching strategies to form the foreign language competence at the process of preparation of a future teacher of primary school and foreign languages. The special attention is drawn to the determination to use the main concepts of this research such as educational and communicative strategies, strategical competence, linguistic didactical strategy.

In this research the following educational communicative strategies of forming the foreign language competence of a future primary school teachers are offered: productive strategies (speaking: poems presentation, drama work and writing: comics, newspapers and pedagogical alphabet), strategies for reading and listening skills improvement, interactive strategies (situational speaking, modelling of communicative situation, role-plays, professional games, theatre performance), intermediary strategies (translation, retelling, writing essays).

Keywords: *educational strategies, foreign language competence, the future teacher, foreign language, teaching strategies implementation.*

УДК 37.371:81

Біда О. А., Кучай Т. П., Кучай О. В.

ВПРОВАДЖЕННЯ АНГЛОМОВНОЇ ОСВІТИ У ПОЧАТКОВУ ШКОЛУ В СУЧАСНІЙ УКРАЇНІ

Поступове впровадження раннього навчання однієї з іноземних мов у початкових класах – одна з характерних рис сучасної загальноосвітньої школи. Метою статті є розгляд теоретичних засад впровадження англomовної освіти у початкову школу в сучасній Україні. Розкрито виховну мету навчання іноземної мови. Виокремлено практичну мету навчання іноземної мови в початковій школі. Розвивальна мета навчання іноземної мови передбачає розвиток та удосконалення психічних процесів і здібностей учнів, що розкрито у статті.

Накреслено завдання вчителя початкової ланки, яке полягає в тому, щоб створити умови практичного опанування мови для кожного учня, вибрати такі методи навчання, які б дозволили кожному учневі проявити свою активність, свою творчість; активізувати пізнавальну діяльність учня в процесі вивчення іноземної мови.

Ключові слова: *англomовна освіта, початкова школа, сучасна Україна, завдання вчителя початкової ланки, виховна мета навчання іноземної мови, практична мета навчання іноземної мови, розвивальна мета навчання іноземної мови, вивчення іноземної мови.*

На сучасному етапі головними напрямками мовної освіти є поліпшення й поширення практики вивчення мов упродовж усього життя людини, підвищення ефективності мовної освіти, створення сприятливих умов для вивчення іноземних мов, залучення інформаційно-комунікаційних та цифрових технологій у навчальний процес школи, зокрема і початкової [1, с. 343-349].

Поступове впровадження раннього навчання однієї з іноземних мов у початкових класах – одна з характерних рис сучасної загальноосвітньої школи.

Практична мета навчання іноземної мови в початковій школі полягає в тому, щоб закласти основи володіння іноземною мовою у молодших школярів, тобто сформувані початки фонетичних, лексичних, граматичних та орфографічних навичок та вмінь аудіювання, говоріння, читання та письма в межах програмних вимог.

Курс навчання іноземної мови в початковій школі складається з двох етапів – підготовчого (1-й рік навчання) та основного (2-4 роки навчання). Перший рік навчання – це спеціальний пропедевтичний курс, метою якого є підготовка до засвоєння основного курсу [2].

Організацію навчання іноземних мов розглядали такі дослідники І. Л. Бім, Н. Ф. Бориско, Н. В. Борисова, Н. І. Верещагіна, Н. Д. Гальскова, Н. І. Гез, Н. О. Горлова, Л. Я. Зеня, Н. Ф. Коряковцева, С. С. Кунанбаєва, Н. В. Майер, С. Ю. Ніколаєва, Ю. І. Пассов, О. О. Паршикова, Г. В. Рогова, В. В. Сафонова, О. М. Соловова, П. В. Сисосєв, В. В. Черниш, А. М. Щукін та інші.

Формування ринку праці в Україні, її інтеграція в світовий економічний простір супроводжується зростанням конкуренції між професіоналами високої кваліфікації. У такі жорсткі умови й потрапляє сучасна молодь, яка прагне здобути хорошу професію відразу після закінчення навчання, мріє про швидкі професійні досягнення, матеріалізовані в зовнішніх атрибутах успішної людини, й при цьому не бажає повною мірою працювати над собою, підвищувати свій особистісний і професійний рівень, розвивати необхідні для обраної професії професійно важливі якості [3, с. 555–565]. Такі протиріччя й визначають актуальність проблеми дослідження – впровадження англomовної освіти вже з початкової школи в сучасній Україні.

Метою статті є розгляд теоретичних засад впровадження англomовної освіти у початкову